

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-05051/2017-ERU

Praha 13. června 2017

Č. j. 05051-6/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-05051/2017-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem (dále jen „Úřad“) dne 6. května 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností **EURO FER HOLDING s.r.o.**, se sídlem Záhumenice 569/7, Horní Heršpice, 619 00 Brno, IČO: 030 76 288 (dále také „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“) rozhodl

t a k t o :

I. Účastník řízení, společnost EURO FER HOLDING s.r.o., se sídlem Záhumenice 569/7, Horní Heršpice, 619 00 Brno, IČO: 030 76 288, se tím, že v rozporu s ust. § 46 odst. 12 energetického zákona prováděl dne 16. října 2015 v obci Olbramovice, okres Znojmo, na konci obce směrem na Šumici, v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy strojním mechanismem (bagr) zemní práce související se stavbou „Kanalizace a ČOV Branišovice, Bohutice a Olbramovice“ (dále jen „stavba“), při kterých došlo k poškození podzemního kabelového vedení nízkého napětí typu AYKY 4x25 (dále jen „zařízení elektrizační soustavy“), a tím k porušení povinnosti v ochranném pásmu i mimo ně provádět činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 40 000 Kč** (slovy: čtyřicet tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 16217.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady

řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 16217.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 14. října 2016 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) v důsledku zjištění poškození zařízení elektrizační soustavy, k němuž došlo dne 16. října 2015 v obci Olbramovice, okres Znojmo, na konci obce směrem na Šumici, kontrolu ve věci dodržování ust. § 46 odst. 12 energetického zákona účastníkem řízení. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 14. listopadu 2016 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 10574-14/2016-ERU (dále jen „protokol o kontrole“).

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 10574/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 3. května 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto vydal dne 4. května 2017 v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, který byl účastníku řízení doručen dne 6. května 2017. Účastník řízení podal proti uvedenému příkazu v zákonem stanovené lhůtě odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

II. Kontrolní zjištění

Z protokolu o kontrole vyplynulo, že účastník řízení prováděl dne 16. října 2015 v obci Olbramovice, okres Znojmo, na konci obce směrem na Šumice, v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy strojně zemní práce související se stavbou „Kanalizace a ČOV Branišovice, Bohutice a Olbramovice“, při kterých došlo k poškození zařízení elektrizační soustavy.

Při kontrole bylo zjištěno, že zemní práce na stavbě prováděl účastník řízení v postavení zhotovitele části stavby na základě Smlouvy o dílo č. [REDAKCE] ze dne 30. března 2015. Objednatelem stavby byla společnost IMOS Brno, a.s., IČO: 253 22 257.

Vzniklé poškození zařízení elektrizační soustavy bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození zařízení elektrizační soustavy došlo dle Sdělení o cizím zásahu v ochranném pásmu zařízení provozovaném společností E.ON Česká republika, s.r.o., ze dne 21. října 2015 k přerušení dodávky elektřiny 1 konečnému zákazníkovi na dobu 2 hodin.

Proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 10574/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 3. května 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto dne 4. května 2017 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č. j. 05051-3/2017-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 40 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 6. května 2017.

Dne 15. května 2017 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení ze dne 12. května 2017, který byl dle svého obsahu posouzen jako odpor proti shora uvedenému příkazu. Účastník řízení podaný odpor neodůvodnil. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Dne 16. května 2017 odeslal správní orgán účastníkovi řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, č. j. 05051-5/2017-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do 10 kalendářních dnů od doručení. Účastník řízení nevyužil svého práva a již se k věci nevyjádřil a ani nedoložil své aktuální majetkové poměry.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-05051/2017-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

Při kontrole bylo zjištěno, že zemní práce na stavbě prováděl účastník řízení v postavení zhotovitele části stavby na základě Smlouvy o dílo č. [REDAKCE] ze dne 30. března 2015. Objednatel stavby byla společnost IMOS Brno, a.s., IČO: 253 22 257 (dále jen „objednatel“).

Dne 2. července 2012 vydal správce zařízení elektrizační soustavy ke stavbě vyjádření zn. [REDAKCE] s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy. Následně byla platnost vyjádření o existenci zařízení distribuční soustavy společností E.ON Servisní, s.r.o., prodloužena do 2. července 2014. Účastník řízení převzal staveniště dne 24. března 2015, o čemž byl téhož dne sepsán zápis o předání a převzetí staveniště. Vytyčení polohy energetického zařízení v terénu bylo provedeno dne 28. května 2015, o čemž byl téhož dne vyhotoven protokol. Vlastní existence zařízení elektrizační soustavy tak byla být účastníkovi řízení před vlastním zahájením zemních prací prokazatelně známa.

Dne 16. října 2015 došlo v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy v obci Olbramovice na konci obce směrem na Šumici v důsledku provádění zemních prací souvisejících se stavbou k poškození zařízení elektrizační soustavy účastníkem řízení. Dle sdělení o cizím zásahu v ochranném pásmu zařízení provozovaném společností E.ON Česká republika, s.r.o., ze dne 21. října 2015 bylo zařízení elektrizační soustavy vytyčeno. Zemní práce nebyly prováděny takovým způsobem, aby v jejich důsledku nedošlo k poškození zařízení elektrizační soustavy.

Účastník řízení v Záznamu z jednání v rámci kontroly ze dne 19. října 2016 uvedl, že vytyčení v den poškození zařízení elektrizační soustavy nebylo již viditelné. K vlastnímu poškození zařízení elektrizační soustavy uvedl, že k němu došlo zachycením zařízení elektrizační soustavy lžící bagru při provádění zemních prací za účelem vybudování kanalizace pro nemovitost č. p. 291.

Vzniklé poškození zařízení elektrizační soustavy bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození zařízení elektrizační soustavy došlo dle Sdělení o cizím zásahu v ochranném pásmu zařízení provozovaném společností E.ON Česká republika, s.r.o. ze dne 21. října 2015 k přerušení dodávky elektřiny 1 konečnému zákazníkovi na dobu 2 hodin.

Veškeré náklady spojené s opravou zařízení elektrizační soustavy byly uhrazeny.

V. Právní hodnocení

Úřad v tomto případě posuzoval spáchaný správní delikt dle právní úpravy energetického zákona účinného v době spáchání správního deliktu, tedy dle energetického zákona účinného do 31. prosince 2015. Listina základních práv a svobod čl. 40 odst. 6 stanoví, že: „Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější“. Správní orgán uvádí, že jak energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 (ust. § 91a odst. 1 písm. m), tak i úprava účinná v době vydání tohoto rozhodnutí (ust. § 91a odst. 1 písm. o) trestá v právě uvedených ustanoveních vždy za porušení ust. § 46 odst. 12 energetického zákona. Ohledně samotné skutkové podstaty správního deliktu, tedy porušení ust. § 46 odst. 12, Úřad uvádí následující. Energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 požadoval v ochranném pásmu i mimo ně provádět činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Energetický zákon účinný v době vydání tohoto rozhodnutí ve svém ust. § 46 odst. 12 uvádí navíc, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Z uvedeného srovnání je zřejmé, že pozdější právní úprava je pro pachatele předmětného správního deliktu přísnější, když zakazuje i již pouhé omezení nebo ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti provozu energetických zařízení, naproti právní úpravě účinné do 31. prosince 2015, kde pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu nepostačovalo pouhé omezení nebo ohrožení provozu, ale bylo nutné energetické zařízení poškodit.

Správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených

v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení porušením povinnosti v ochranném pásmu i mimo ně provádět činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení podle ust. § 46 odst. 12 energetického zákona. Toto ustanovení představuje kategorický příkaz určitého jednání v ochranném pásmu tak, aby nedošlo k poškození energetického zařízení, respektive zakazuje poškození energetického zařízení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít a nedošlo k poškození energetických zařízení.

V uvedeném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona s užitím odkazu na ust. § 46 odst. 12 energetického zákona poškození energetického zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně), vedoucího k poškození energetického zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který svou činností poškodí energetické zařízení. V daném případě není na základě vyjádření účastníka řízení a dalších v předaném spise obsažených podkladů pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl dne 16. října 2015 v obci Olbramovice, okres Znojmo, na konci obce směrem na Šumice zemní práce, při kterých došlo k poškození energetického zařízení. Tuto skutečnost účastník řízení ani nijak nezpochybňoval.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu energetického zařízení, a jakým způsobem účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl, zejména zda dodržel podmínky, stanovené správcem energetického zařízení.

Dle ust. § 46 odst. 5 energetického zákona ochranné pásmo podzemního vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí a zabezpečovací techniky činí 1 m po obou stranách krajního kabelu tohoto podzemního vedení. Dle ust. § 46 odst. 1 energetického zákona je ochranným pásmem zařízení elektrizační soustavy prostor v bezprostřední blízkosti tohoto zařízení určený k zajištění jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví a majetku osob.

Z dikce těchto zákonných ustanovení je zřejmé, že ochranné pásmo zařízení elektrizační soustavy v projednávaném případě tvoří souvislý pás o šířce jednoho metru po obou stranách tohoto zařízení. Ochranné pásmo je tedy vázáno na skutečnou polohu příslušného zařízení v terénu a vlastní existence ochranného pásma nesouvisí se skutečností, kde, jakým způsobem a zda vůbec je případně poloha tohoto zařízení v terénu vytyčena.

V rámci správního řízení bylo přitom dostatečným způsobem prokázáno z podkladů obsažených ve správním spise, že vlastní existence zařízení elektrizační soustavy byla účastníkovi řízení známa z vyjádření vydaného správcem zařízení elektrizační soustavy ze dne 2. července 2012 s vymezením podmínek pro udělení souhlasu se stavbou a činnosti v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy. V protokolu o vytyčení energetického zařízení bylo uvedeno, že dne 28. května 2015 bylo provedeno vytyčení křižovatek a souběhu podzemního kabelového vedení NN a VN, a dále bylo stanoveno, že veškeré zemní práce

v ochranných pásmech kabelů blíže než 1m od kabelů NN, VN je nutné provádět podle uvedených podmínek, podle příslušných ČSN 733050, 736005 a platných právních předpisů tak, aby nedošlo ke škodám na zařízení elektrizační soustavy. Dále bylo v protokolu uvedeno, že ruční pneumatické nářadí se smí použít pouze k odstranění zpevněného povrchu a že je zakázána práce za použití všech terénních mechanismů. Skutečnost, kterou účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 19. října 2016 uvedl, že vytyčení v den poškození zařízení elektrizační soustavy nebylo již viditelné, účastníka řízení nevyvíňují z deliktního jednání, jelikož si účastník řízení mohl nechat provést vytyčení znovu tak, aby o poloze zařízení elektrizační soustavy neměl pochyby. V rámci správního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení věděl, že činnost provádí v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy a v jeho blízkosti, a přesto prováděl zemní práce strojním mechanismem. Je tedy zřejmé, že účastník řízení nepostupoval s náležitou opatrností.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a fyzických osob podnikajících je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se tedy o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v případně jednání účastníka řízení, aby neporušil povinnosti stanovené energetickým zákonem (ust. § 46 odst. 12 energetického zákona).

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení svým postupem porušil zákaz poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně podle ust. § 46 odst. 12 energetického zákona a jeho jednáním byly naplněny formální znaky správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil podzemní kabelové vedení nízkého napětí typu AYKY 4x25, přičemž došlo k přerušení dodávky elektřiny 1 konečnému zákazníkovi na dobu 2 hodin. V jednání účastníka lze tudíž shledat společenskou nebezpečnost (škodlivost) spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném provozu a spolehlivém provozu zařízení elektrizační soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím příkazu v ochranném pásmu i mimo ně provádět činnosti

tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení podle ust. § 46 odst. 12 energetického zákona.

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Správní orgán dospěl k závěru, že účastník řízení s ohledem na výše uvedené nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil, když je zřejmé, že účastník řízení věděl, že činnost provádí v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy a v jeho blízkosti, a přesto prováděl zemní práce strojním mechanismem a že účastník řízení vzhledem ke skutečnosti, že vytyčení v den poškození zařízení elektrizační soustavy nebylo již viditelné si nenechal provést vytyčení znovu tak, aby o poloze zařízení elektrizační soustavy neměl pochyby.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

Správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán, jakož i k osobě účastníka řízení. Při hodnocení těchto okolností je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci.

Ke skutečnosti, kterou účastník řízení uvedl v Záznamu z jednání v rámci kontroly ze dne 19. října 2016, že v den poškození zařízení elektrizační soustavy nebylo vytyčení již viditelné správní orgán podotýká, že jako zhotovitel stavby si musel být vědom povinnosti v případě nejasností týkající se polohy inženýrských sítí, musí požádat o nové vytyčení nebo zjistit jejich přesnou polohu jiným způsobem. Okolnost, že i při nejasném vytyčení účastník řízení prováděl práce strojním způsobem, hodnotí správní orgán jako přitěžující.

Z pohledu zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu zařízení elektrizační soustavy je třeba konstatovat, že následky (typ poškozeného zařízení elektrizační soustavy) správního deliktu nebyly v tomto konkrétním případě významnější a závažnost spáchaného správního deliktu lze z tohoto pohledu proto hodnotit jako nižší.

Správní orgán při ukládání pokuty jako výrazně polehčující okolnost zohlednil, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, a porušil tak právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Ačkoliv účastník řízení nevyužil možnost doložit majetkové poměry, ač k tomu byl správním orgánem vyzván, správní orgán vycházel z výkazu zisku a ztrát účastníka řízení dostupném z veřejného rejstříku, je nepochybné, že vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze s ohledem na skutečnost, že účastník řízení je právní osobou uvažovat o tom, že by takto stanovená výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a uložená pokuta tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Vzhledem k uvedenému proto nelze hovořit v případě účastníka řízení o tom, že by udělená pokuta mohla mít likvidační charakter nebo, že by s ohledem na majetkové poměry účastníka řízení byla pokuta nepřiměřená.

Ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva správního orgánu), tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. I pro správní trestání však platí, že správní orgány by měly ve svých postupech a rozhodování zachovávat určitou míru stálosti (kontinuity). Měla by se tak vytvářet předvídatelná ustálená rozhodovací praxe, která by měla být měněna jen v odůvodněných případech a z legitimních důvodů. Konstantní správní praxi lze v materiálním smyslu chápat jako součást příslušné interpretované právní normy. Správní orgán je vázán vlastní správní praxí, pokud se taková praxe vytvořila, což vyplývá ze zásady zákazu libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení. Od vytvořené správní praxe se lze odchýlit, avšak zásadně jen do budoucna a z racionálních důvodů. Správní orgán upozorňuje, že účelem sankce ve správním řízení je v zákonem vymezených případech chránit před poškozováním konkrétní zájmy společnosti, poškozování těchto zájmů postihovat, jakož i bránit pachatelům v páchání nežádoucí činnosti. Účelem sankce je dále působit výchovně nejen přímo na pachatele protiprávní činnosti ale také na ostatní členy společnosti tak, aby docházelo k minimalizaci počtu případů závadného chování a zejména byla potlačována četnost jeho opakování.

Pokuta tedy musí mít jednak výchovný charakter a jednak represivní účinek. Nutnou podmínkou pro naplnění těchto požadavků je, aby uložená sankce byla dostatečně účinná. Jestliže je ve správním řízení ukládána sankce v podobě pokuty, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Pouze v takovém případě, kdy uložená pokuta způsobí pachateli nezanedbatelnou majetkovou újmu, může uložení této sankce vést k dosažení účelu trestu z hlediska individuální i generální prevence a uložená pokuta neztrácí cokoliv ze své účinnosti.

I přesto uložená sankce řádově nedosahuje ani hranice 1 % maximální zákonné výše. Účastníku řízení tak byla uložena pokuta u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty.

Stanovená výši pokuty je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Právě proto správní orgán uložil účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující, a uložená sankce může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 40 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení